

Cauza C-439/19**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

11 iunie 2019

Instanța de trimitere:

Satversmes tiesa (Curtea Constituțională, Letonia)

Data deciziei de trimitere:

4 iunie 2019

Solicitant:

B

Organul autor al actului a cărei constituționalitate a fost contestată:

Latvijas Republikas Saeima (Parlamentul Republicii Letonia)

Obiectul procedurii principale

Procedura are ca obiect stabilirea compatibilității articolului 14.¹ alineatul 2 din Ceļu satiksmes likums (Legea privind traficul rutier), care prevede, printre altele, că informațiile referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră sunt accesibile publicului, cu articolul 96 din Latvijas Republikas Satversme (Constituția Republicii Letonia) privind inviolabilitatea vieții private.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

În temeiul articolului 267 TFUE, instanța de trimitere solicită interpretarea Regulamentului nr. 2016/679 și a Directivei 2003/98 cu scopul de a se stabili dacă acestea interzic statelor membre să prevadă în legislația lor că informațiile referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră sunt accesibile publicului, permițând astfel o prelucrare a datelor cu caracter personal în cauză prin comunicarea și transmiterea acestora în scopul reutilizării lor.

În subsidiar, instanța de trimitere solicită, de asemenea, interpretarea principiului supremației dreptului Uniunii și al securității juridice pentru a clarifica dacă norma națională în discuție în litigiul principal este aplicabilă și dacă efectele sale juridice pot fi menținute până când decizia definitivă care urmează a fi adoptată de instanța de trimitere cu privire la constituționalitatea sa dobândește autoritate de lucru judecat.

Întrebări preliminare

- 1) Noțiunea „prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe”, utilizată la articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679, trebuie interpretată în sensul că include prelucrarea informațiilor referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră, prevăzută de norma în litigiu?
- 2) Indiferent de răspunsul la prima întrebare, dispozițiile Regulamentului nr. 2016/679, în special principiul „integrității și confidențialității” prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (f), pot fi interpretate în sensul că interzic statelor membre să prevadă că informațiile referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră sunt accesibile publicului și să permită prelucrarea acestor date prin comunicarea lor?
- 3) Considerentele (50) și (154), articolul 5 alineatul (1) litera (b) și articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679 și articolul 1 alineatul (2) litera (cc) din Directiva 2003/98/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care permite transmiterea informațiilor referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră în scopul reutilizării lor?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la oricare dintre întrebările de mai sus, principiul supremației dreptului Uniunii și principiul securității juridice trebuie interpretate în sensul că ar fi posibil să se permită aplicarea normei în litigiu și să se mențină efectele sale juridice până când decizia finală care urmează a fi adoptată de Curtea Constituțională va dobândi autoritate de lucru judecat?

Dispozițiile de drept al Uniunii pertinente

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Articolul 16 alineatul (1).

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Articolul 8 alineatul (1).

Directiva 95/46/CE (Directiva privind protecția datelor). Articolul 94.

Regulamentul (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor). Considerentele (4), (9), (50) și (154) și articolele 4, 5, 6, 10 și 94.

Directiva 2003/98/CE privind reutilizarea informațiilor din sectorul public. Considerentul (21) și articolul 1.

Dispozițiile naționale pertinente

Latvijas Republikas Satversme (Constituția Republicii Letonia). Articolele 32, 89 și 96.

Ceļu satiksmes likums (Legea privind traficul rutier). Articolele 14.¹ și 43.¹.

Sodu reģistra likums (Legea privind registrul de sancțiuni). Articolul 1.

Fizisko personu datu aizsardzības likums (Legea privind protecția datelor persoanelor fizice).

Fizisko personu datu apstrādes likums (Legea privind prelucrarea datelor persoanelor fizice).

Informācijas atklātības likums (Legea privind divulgarea informațiilor). Articolul 1.

Jurisprudența Curții de Justiție:

Hotărârea Curții din 16 ianuarie 2019, Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26), punctul 57.

Hotărârea Curții din 21 iunie 2007, Stichting ROM projecten (C-185/06, EU:C:2007:370), punctul 24.

Hotărârea Curții din 10 martie 2009, Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140), punctul 44.

Hotărârea Curții din 9 martie 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), punctul 17.

Hotărârea Curții din 8 septembrie 2010, Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503), punctul 67.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Articolul 14.¹ alineatul 2 din Legea letonă privind traficul rutier, în versiunea modificată, care a intrat în vigoare la 10 mai 2018, are următorul cuprins:

„(2) Informațiile referitoare la un vehicul deținut de o persoană juridică, [...] la dreptul unei persoane de a conduce vehicule, la amenzi pentru încălcarea normelor de circulație aplicate unei persoane și care nu au fost plătite în termenele prevăzute de lege și alte informații înregistrate în registrul național al vehiculelor și al conducătorilor auto, precum și în sistemul de informații privind mijloacele de tracțiune și conducătorii auto sunt considerate informații accesibile publicului.”

- 2 Compania națională pe acțiuni „Ceļu satiksmes drošības direkcija” (Direcția pentru Siguranță Rutieră, denumită în continuare „Direcția”) a înscris în registrul național al vehiculelor și al conducătorilor auto (denumit în continuare „registrul național al vehiculelor”) punctele pentru încălcarea normelor de circulație atribuite solicitantului, informație care, în temeiul articolului 14.¹ alineatul 2 din Legea privind traficul rutier (denumită în continuare „norma în litigiu”), este informație accesibilă publicului și poate fi comunicată oricărei persoane. Această informație a fost transmisă în scopul reutilizării sale către două persoane juridice (denumite în continuare „operatori angajați în reutilizare”).
- 3 Solicitantul a inițiat o procedură în fața instanței de trimitere privind constituționalitatea normei în litigiu.

Principalele argumente ale părților din litigiul principal

- 4 **Solicitantul** consideră că norma în litigiu nu este conformă cu articolul 96 din Constituție privind inviolabilitatea vieții private, întrucât permite prelucrarea datelor sale cu caracter personal. În special, informațiile conținute în registrul vehiculelor referitoare la punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră trebuie considerate date cu caracter personal privind sancțiunile aplicate în cadrul procedurilor administrative care implică sancțiuni și, prin urmare, sunt incluse în domeniul de aplicare al articolului 10 din Regulamentul 2016/679. Acesta afirmă că datele cu caracter personal privind sancțiunile aplicate în cadrul procedurilor administrative pot fi prelucrate numai de către persoanele desemnate într-o lege, însă nicio lege nu acordă acest drept Direcției. În ceea ce privește reutilizarea datelor cu caracter personal, solicitantul consideră că principiul reutilizării trebuie implementat și aplicat în deplină conformitate cu principiile care guvernează protecția datelor cu caracter personal. Acesta afirmă că Direcția nu este autorizată să prelucreze, în scopul reutilizării lor, informațiile accesibile publicului de care dispune. De asemenea, solicitantul susține că, atunci când se prelucrează date cu caracter personal, trebuie respectate principiile legalității, intervenției minime, echității și anonimatului, precum și cele ale participării și transparenței.
- 5 **Saeima** (Parlamentul) consideră că norma în litigiu este conformă cu articolul 96 din Constituție. Pentru a înțelege sensul normei în litigiu, trebuie să se ia în considerare aplicarea sa în practică și sistemul juridic în care operează. În practică, informațiile privind punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră nu sunt în mod automat disponibile pentru publicul larg. Acesta susține că

norma în litigiu este strâns legată de introducerea în Letonia a sistemului de puncte atribuite pentru încălcări ca una dintre măsurile de îmbunătățire a siguranței rutiere. Acest sistem are două obiective principale: identificarea conducătorilor de vehicule care încalcă normele de circulație rutieră în mod sistematic și fraudulos și influențarea, cu titlu preventiv, a comportamentului participanților la trafic. Aceste obiective nu pot fi atinse pe deplin și eficient dacă aceste informații nu sunt accesibile publicului. În consecință, prin stabilirea faptului că astfel de informații sunt accesibile publicului, legiuitorul a garantat dreptul terților de a avea acces la informații, prevăzut la articolul 100 din Constituție și, în același timp, realizarea obiectivului principal – protecția drepturilor terților și a siguranței publice –. În opinia Parlamentului, punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră nu pot fi considerate date privind sancțiunile aplicate în cadrul unui proces administrativ, în sensul articolului 10 din Regulamentul nr. 2016/679. Punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație nu constituie o formă de sancțiune administrativă. De asemenea, în Letonia, pe lângă registrul vehiculelor, există și un registru al sancțiunilor, în care sunt înregistrate, atât persoanele care au săvârșit infracțiuni, cât și cele care au săvârșit contravenții. Articolul 43.¹ alineatul 1 din Legea privind traficul rutier prevede în mod expres că contravențiile săvârșite de conducătorii auto sunt înregistrate în registrul sancțiunilor, în timp ce punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră sunt înregistrate în registrul vehiculelor. Acesta susține că, deși articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679 ar fi aplicabil în cazul punctelor atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră, prelucrarea de către Direcție a informațiilor privind aceste puncte este în deplină conformitate cu cerințele dispoziției menționate. Prelucrarea acestor informații se bazează pe articolul 6 alineatul (1) literele (c) și (e) din Regulamentul nr. 2016/679. În plus, legislația națională aplicabilă prevede garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor interesate.

- 6 În opinia **Datu valsts inspekcija** (Agenția de stat pentru protecția datelor), parte invitată să participe la prezenta cauză, pentru a aprecia constituționalitatea normei în litigiu, trebuie să se analizeze mai întâi natura juridică și domeniul de aplicare al expresiei „puncte atribuite pentru încălcări”. Scopul înregistrării punctelor atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră este de a ține o evidență a contravențiilor în materie de trafic, astfel încât, în funcție de numărul de încălcări, să se poată aplica măsuri suplimentare pentru a se influența comportamentul conducătorilor auto. Punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră pot fi considerate date cu caracter personal în sensul Regulamentului nr. 2016/679, deoarece se referă la o persoană fizică identificată și fac parte din viața privată. Agenția de stat pentru protecția datelor susține că datele cu caracter personal care conțin informații cu privire la viața privată și responsabilitatea față de Administrație (derivată din aplicarea unei sancțiuni) trebuie să fie protejate în mod special, în sensul Regulamentului nr. 2016/679. Dacă norma în litigiu prevede că informațiile privind punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră sunt accesibile publicului, limitarea corespunzătoare a drepturilor fundamentale trebuie să fie, fără îndoială și în mod necesar, îndreptată spre îndeplinirea unui obiectiv legitim, respectând principiul proporționalității.

- 7 **Directia** recunoaște că a efectuat o prelucrare a datelor solicitantului în registrul vehiculelor. Aceasta afirmă că norma în litigiu stabilește că aceste informații sunt accesibile publicului și că legislația națională nu prevede limitări privind reutilizarea acestora.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 8 În ceea ce privește natura juridică a sistemului de puncte atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră, instanța de trimitere arată că, în conformitate cu articolul 43.¹ alineatul 1 din Legea privind traficul rutier, contravențiile săvârșite de conducătorii auto sunt înregistrate în registrul sancțiunilor și punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră sunt înregistrate în registrul vehiculelor. Registrul sancțiunilor este un registru unic al persoanelor care au săvârșit infracțiuni și contravenții; acesta cuprinde informații cu privire la persoanele care au săvârșit contravenții, inclusiv informații cu privire la contravenția săvârșită și sancțiunea administrativă aplicată. Pe de altă parte, obiectul înregistrării punctelor atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră în registrul vehiculelor este de a ține o evidență a contravențiilor în materie de trafic, astfel încât, în funcție de numărul acestora, să se poată dispune măsuri suplimentare pentru a se influența comportamentul conducătorilor auto. Punctele atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră sunt eliminate la data când intervine caducitatea acestora.
- 9 Instanța de trimitere subliniază că informațiile referitoare la persoanele fizice se încadrează în sfera noțiunii „dreptul la inviolabilitatea vieții private” prevăzute la articolul 96 din Constituție. Domeniul de aplicare al acestei noțiuni se referă la prelucrarea datelor legate de viața privată a unei persoane și include comunicarea și stocarea lor.
- 10 Pentru a clarifica conținutul legislației naționale și pentru a o aplica, trebuie să se țină seama de dreptul Uniunii Europene și de interpretarea acestuia în jurisprudența Curții. În temeiul articolului 16 alineatul (1) TFUE și al articolului 8 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc, protecție reglementată de Regulamentul 2016/679. În ceea ce privește prelucrarea de date, instanța de trimitere face referire la jurisprudența Curții (Hotărârea pronunțată în cauza C-496/17, Deutsche Post, punctul 57), care recunoaște că orice prelucrare de date cu caracter personal trebuie, pe de o parte, să fie conformă cu principiile referitoare la calitatea datelor enunțate la articolul 5 din Regulamentul 2016/679 și, pe de altă parte, să răspundă unuia dintre principiile referitoare la legitimarea prelucrărilor de date enumerate la articolul 6 din acest regulament. De asemenea, instanța de trimitere subliniază că, în temeiul articolului 10 din Regulamentul nr. 2016/679, prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe în temeiul articolului 6 alineatul (1) se efectuează numai sub controlul unei autorități de stat sau atunci când prelucrarea este autorizată de dreptul Uniunii sau

de dreptul intern care prevede garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate. Din jurisprudența instanței de trimitere rezultă că anumite categorii de date cu caracter personal trebuie să fie protejate în mod special. Având în vedere că articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679 permite prelucrarea acestor date numai sub controlul unei autorități de stat sau atunci când prelucrarea este autorizată de dreptul Uniunii sau de dreptul intern care prevede garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, legislația statelor membre poate autoriza prelucrarea de date, inclusiv sub formă de comunicare, numai persoanelor menționate în norma în discuție. Prin urmare, în primul rând, acest lucru înseamnă că este permisă numai prelucrarea ulterioară a acestor date care se efectuează sub controlul unei autorități de stat. În al doilea rând, calificarea anumitor informații ca fiind accesibile publicului poate, prin însăși natura sa, să excludă stabilirea unor garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor interesate, întrucât aceste informații sunt disponibile oricărei persoane. Prin urmare, instanța de trimitere concluzionează că domeniul de aplicare al articolului 96 din Constituție include protecția informațiilor referitoare la condamnări penale și infracțiuni săvârșite de persoanele fizice.

- 11 Instanța de trimitere observă că norma în litigiu conferă oricărei persoane un drept subiectiv de a solicita și de a obține din partea Direcției informații existente în registrul vehiculelor în legătură cu punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră. Cu toate acestea, din dosar reiese că, prin aplicarea în practică a normei în litigiu, informațiile sunt furnizate în cazul în care solicitantul acestor informații indică numărul personal de identificare al conducătorilor auto în cauză. Rezultă de aici că informațiile privind numele și prenumele persoanelor fizice care pot fi identificate și punctele care le sunt atribuite pentru încălcarea normelor de circulație rutieră trebuie considerate date cu caracter personal, iar comunicarea lor trebuie considerată prelucrare de date cu caracter personal, în sensul articolului 96 din Constituție.
- 12 Instanța de trimitere consideră că, în speță, este necesar să se clarifice conținutul articolului 10 din Regulamentul 2016/679. Acest articol se aplică prelucrării de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe. *Prima facie*, această normă nu vizează datele referitoare la sancțiuni în cazuri de contravenție. În conformitate cu considerentul (9) al Regulamentului nr. 2016/670, obiectivele și principiile Directivei 95/46/CE rămân solide și în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) din respectivul regulament, trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la Regulamentul 2016/679. Articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE prevedea că prelucrarea datelor referitoare la infracțiuni, condamnări penale sau măsuri de securitate se poate efectua numai sub controlul autorității publice sau dacă garanțiile corespunzătoare și specifice sunt prevăzute de dreptul intern, sub rezerva derogărilor pe care statul membru le poate acorda în temeiul dispozițiilor de drept intern care prevăd garanții corespunzătoare și specifice. Cu toate acestea, un registru complet al condamnărilor penale nu poate fi ținut decât sub controlul autorității publice. Statele membre pot să prevadă ca datele referitoare la sancțiunile administrative sau sentințele civile să fie, de asemenea, prelucrate tot

sub controlul autorității publice. Astfel, potrivit instanței de trimitere, pe durata perioadei de validitate a Directivei 95/46, statelor membre le revenea sarcina de a asigura respectarea unor cerințe speciale atunci când prelucrau date cu caracter personal referitoare la infracțiuni, la condamnări penale sau la măsuri de securitate, în timp ce adoptarea de norme specifice privind datele cu caracter personal referitoare la sancțiunile administrative era lăsată la discreția statelor membre. În Letonia, cerințele Directivei 95/46/CE au fost transpuse, în special, de Legea privind protecția datelor persoanelor fizice, care a prevăzut la articolul 12 că datele cu caracter personal care privesc, printre altele, infracțiuni penale, condamnări penale și sancțiuni adoptate în cadrul procedurilor administrative pot fi prelucrate exclusiv de către persoane și în cazurile prevăzute de lege. Această lege a fost abrogată la 5 iulie 2018, odată cu intrarea în vigoare a Legii privind prelucrarea datelor persoanelor fizice, prin intermediul căreia, începând cu aplicarea Regulamentului nr. 2016/679, se urmărește crearea condițiilor juridice prealabile pentru înființarea unui sistem de protecție a datelor persoanelor fizice la nivel național. Prin urmare, mai mult de 10 ani, până la intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 2016/679, sistemul juridic leton prevedea cerințe similare pentru prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale și la sancțiuni aplicate în procedurile administrative. Instanța de trimitere arată că, în conformitate cu considerentului (4) al Regulamentului nr. 2016/679, dreptul la protecția datelor cu caracter personal trebuie luat în considerare în raport cu funcția pe care o îndeplinește în societate. Funcția pe care o îndeplinește în societate articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679 constă în protecția datelor cu caracter personal referitoare la condamnări și la infracțiuni penale pentru a asigura faptul că viața privată și profesională a unei persoane nu este afectată în mod negativ și nejustificat de faptul că aceasta a făcut obiectul unor sancțiuni în trecut. Această funcție ar putea fi aplicată în mod similar protecției datelor cu caracter personal referitoare, atât la condamnări în cauze penale, cât și la sancțiuni adoptate în cadrul procedurilor administrative care implică sancțiuni. În plus, în lumina articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de trimitere a recunoscut că, în ceea ce privește garanțiile care decurg din dreptul la un proces echitabil, procedurile administrative care implică sancțiuni pot fi calificate drept proceduri în materie penală, în conformitate cu anumite criterii. În cazul în care articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679 stabilește, de asemenea, norme specifice pentru prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la sancțiunile și contravențiile într-o situație precum cea în speță, informațiile privind punctele atribuite unei persoane pentru încălcarea normelor de circulație rutieră nu ar putea fi considerate informații accesibile publicului. Nu există o jurisprudență constantă a Curții cu privire la întrebarea adresată de instanța de trimitere. În aceste condiții, nu se poate considera că dispozițiile Regulamentului nr. 2016/679 stabilesc obligații clare și precise care, din punctul de vedere al îndeplinirii lor sau al consecințelor lor, să fie independente de adoptarea ulterioară a unui act juridic. Astfel, doctrina actului clar nu este aplicabilă în speță și există îndoieli cu privire la faptul dacă Regulamentul nr. 2016/679 impune efectiv cerințe specifice privind

prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la proceduri administrative care implică sancțiuni.

- 13 În conformitate cu jurisprudența Curții, orice prelucrare de date cu caracter personal trebuie, de asemenea, să respecte principiile calității datelor prevăzute la articolul 5 din Regulamentul nr. 2016/679, inclusiv principiul „integrității și confidențialității”. Acest principiu este prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 2016/679 și prevede că datele personale sunt prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale. În plus, în conformitate cu considerentul (39) al Regulamentului nr. 2016/679, datele cu caracter personal ar trebui prelucrate într-un mod care să asigure în mod adecvat securitatea și confidențialitatea acestora, inclusiv în scopul prevenirii accesului neautorizat la acestea sau utilizarea neautorizată a datelor cu caracter personal. În speță, norma în litigiu prevede că informațiile referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră (pe care instanța de trimitere le consideră date cu caracter personal) sunt accesibile publicului și permit comunicarea lor (ceea ce instanța de trimitere consideră ca fiind prelucrare de date cu caracter personal) către orice persoană, indiferent dacă aceasta are sau nu motive întemeiate pentru a obține astfel de informații. În opinia instanței de trimitere, în cazul în care se stabilește că datele cu caracter personal sunt accesibile publicului, este posibil să nu se poată asigura securitatea și confidențialitatea acestor date la un nivel corespunzător. Norma în litigiu prevede, în esență, prelucrarea necondiționată a acestor date cu caracter personal sub formă de comunicare și permite Direcției să comunice, la cerere, informațiile referitoare la aceste date cu caracter personal fără a adopta măsuri de securitate a datelor cu caracter personal. Prin urmare, în vederea soluționării cauzei, este necesar să se clarifice conținutul principiului „integritate și confidențialitate” prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2016/679.
- 14 Instanța de trimitere consideră că, pentru a soluționa prezenta cauză, ar putea fi relevant să se examineze dacă informațiile referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră pot fi transmise pentru a fi reutilizate. Cerințele Directivei 2003/98 au fost transpuse în Letonia prin Legea privind divulgarea informațiilor. În conformitate cu considerentul (21) și cu articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2003/98, directiva lasă intact și nu aduce atingere în niciun fel nivelului de protecție al persoanelor prevăzut în legislația comunitară sau internă, în special în Regulamentul 2016/679, privind prelucrarea datelor personale. De asemenea, considerentul (154) al Regulamentului 2016/679 subliniază că Directiva 2003/98 nu modifică drepturile și obligațiile prevăzute de prezentul regulament. Articolul 5 din Regulamentul nr. 2016/679 prevede principiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv principiul „limitărilor legate de scop”, conform căruia datele cu caracter personal sunt colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. În opinia instanței de trimitere, în cazul în care informațiile referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră ar

putea fi comunicate oricărei persoane, inclusiv operatorilor care sunt angajați în reutilizare, nu ar fi posibil să se identifice scopul prelucrării ulterioare a datelor și, în esență, nu ar fi posibil să se evalueze dacă prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată într-o manieră incompatibilă cu aceste scopuri. Articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679 prevede cerințe specifice privind prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe. În cazul în care aceste cerințe ar fi considerate un regim de acces care limitează accesul la anumite informații din motive legate de protecția datelor cu caracter personal, în sensul considerentului (154) al Regulamentului nr. 2016/679 și al articolului 1 alineatul (2) litera (cc) din Directiva 2003/98, datele cu caracter personal menționate la articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679 nu ar putea fi transmise pentru a fi reutilizate. Prin urmare, în vederea soluționării prezentei cauze ar putea fi necesar să se clarifice dacă considerentele (50) și (154), articolul 5 alineatul (1) litera (b) și articolul 10 din Regulamentul nr. 2016/679, precum și articolul 1 alineatul (2) litera (cc) din Directiva 2003/98 trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru care permite transmiterea, în vederea reutilizării, a informațiilor referitoare la punctele atribuite conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră?

- 15 În ceea ce privește menținerea efectelor normei în litigiu, instanța de trimitere subliniază că, în cazul în care, în speță, se consideră că norma în litigiu este contrară dispozițiilor Regulamentului nr. 2016/679 și articolului 96 din Constituție, instanța națională ar putea să se pronunțe cu privire la momentul în care această normă devine caducă. Cu toate acestea, instanța de trimitere arată că atunci când se adoptă o astfel de decizie, trebuie să se țină seama de faptul că principiul securității juridice face parte din ordinea juridică a Uniunii. Astfel cum a recunoscut Curtea în Hotărârea Heinrich (C-345/06), principiul securității juridice impune ca o reglementare a Uniunii să permită persoanelor interesate să cunoască exact întinderea obligațiilor pe care le instituie în sarcina acestora. În opinia instanței de trimitere, respectarea principiului securității juridice trebuie să fie evaluată împreună cu principiul supremației dreptului Uniunii, potrivit căruia dispozițiile tratatului și actele instituțiilor direct aplicabile au ca efect, în relațiile lor cu dreptul intern al statelor membre, prin simplul fapt al intrării lor în vigoare, să determine inaplicabilitatea de drept a oricărei dispoziții contrare a legislației naționale existente. Cu toate acestea, în conformitate cu jurisprudența Curții până în prezent, pe baza unor considerații imperative de securitate juridică referitoare la interese, atât publice, cât și private, în mod excepțional, este posibil să existe o situație în care, sub rezerva cerințelor care nu pot fi impuse decât de Curte, să se limiteze supremația dreptului Uniunii (Hotărârea din 8 septembrie 2010, Winner Wetten GmbH, C-409/06, EU:C:2010:503, punctul 67). Potrivit instanței de trimitere, aceste considerații de securitate juridică pot exista în speță, astfel încât norma în litigiu, deși nu respectă dispozițiile Regulamentului nr. 2016/679, să fie aplicabilă, iar efectele juridice ale acestei norme să se mențină până când decizia finală care urmează a fi adoptată de către instanța de trimitere va dobândi autoritate de lucru judecat. Prin urmare, pentru a soluționa prezenta cauză, ar

putea fi necesar să se interpreteze principiul securității juridice și principiul supremației dreptului Uniunii.

DOCUMENT DE LUCRU